

FORDÍTOTT
TÁRGYAK

Fordított tárgyak

2024. szeptember 6. – november 24.

Reversed Objects

6 September – 24 November 2024

A **Fordított tárgyak** kiállítás számos kérdést vet fel, melyek a tárgyak akár hétköznapi, akár művészeti státuszától kezdve a művészeti intézményrendszer működéséig sok témát és szakterületet érintenek. Ezek közül némelyik kifejezetten banálisnak hangzik. Arthur C. Danto amerikai művészetfilozófus azt a felvetést elemzi, hogy ha belépünk egy szobába, ami tele van zsúfolva különböző tárgyakkal, vajon szét tudnánk-e választani ránézésre, hogy melyik a műalkotás és melyik a hétköznapi tárgy. Danto többek között azt állítja, hogy akkor is fel tudjuk ismerni a művészetet, ha nem feltétlenül rendelkezünk szabatos definícióval.

A **Fordított tárgyak** kiállítás az utóbbi 10–15 év során a kortárs képzőművészetben egyre elterjedtebbé váló hagyományos kézműves technikák jelenlétének okait és különféle jelentéseit vizsgálja. Úgy tűnik, a művészetfogalom ezen változásához nemcsak a művészeti gyakorlatok átalakulása, hanem az intézményrendszer elveinek újragondolása is szoros kölcsönhatásban járult hozzá. A művészek újabb és újabb technikákat, eljárásokat fedeznek fel, sajátítanak ki a maguk számára, és ezek kontextuális tartalmát beépítik munkáik jelentésébe. Igaz, már nagyon régóta nem kizárólag a festészeti és a szobrászati technikákkal létrehozott műveket tartjuk képzőművészetnek, illetve annak, hogy valakit művészként tartsunk számon, ugyancsak régóta nem kritériuma a művészeti felsőoktatásban szerzett diploma. Mindazonáltal bizonyos technikák, eljárások és módszerek továbbra is marginálisnak számítanak a képzőművészetben belül, annak ellenére, hogy a műalkotás létrehozása már rég nem kapcsolódik össze a művész kétkezi munkájával.

„A művész keze nyomához” kapcsolódó, részben mitikus és romanticizáló elképzelés a kézműves technikák megjelenése ellenére sem abból a vágyból fakad, hogy a művész a saját helyzetét vagy a róla kialakult felfogást újra visszafordítsa egy már meghaladott korba. Amikor a képzőművészek ezekhez a technikákhoz és módszerekhez nyúlnak, akkor közel sem minden esetben a manapság bevett kanonikus rendszer teljes felszámolására törekszenek, sokkal inkább a meglévő fogalmak és gyakorlatok újraértelmezésére és mai használhatóságuk vizsgálatára. A művész helyzetéből adódóan, képes arra, hogy akár indirekt módon is visszautasítsa a meglévő kereteket és határokat egyfajta „episztemikus engedetlenség” (Walter Mignolo) jegyében.

Az intézményrendszer, illetve a művészeti kánon a maga részéről egyrészt reagál a mindenkori kortárs művészeti produkció sajátosságaira, újabb és újabb megnyilvánulási módjaira, annak változásaira, másrészt pedig maga is folyamatosan újragondolja a saját tudományos és ismeretelméleti határait. Ez utóbbi jelenleg legnyilvánvalóbban a művészeti, a néprajzi és részben az iparművészeti gyűjtemények szétválasztásában érhető tetten. Az aktuális művészetfogalomnak és intézményi struktúrának ezt az eurocentrikus szemléletét azonban egyre nehezebb összeegyeztetni a művészeti világ régóta fennálló globalizmusával. Az úgynevezett „dekolonializációs” törekvések középpontjában épp ezek az elképzelések és kritikai felülírásuk állnak, melyek a kiállításban elméleti szempontból egy lokális kontextus értelmezési mezőjében jelennek meg. A kiállítás elrendezése pedig a mai képzőművészeti kiállításokon ismert bemutatási mód (display)

megszokott esztétikájának és logikájának megfordításával reflektál erre az intézményi szétválasztásra.

A kiállítás címe Fejős Zoltán *Tárgyfordítások* (2003) című tanulmánykötetének címét idézi, annak „átfordítása”, ami nemcsak Fejős tudományos tevékenysége előtt való tisztelgés, hanem egyúttal a nézőpontok és a tudományterületek szemléletmódjai közötti kölcsönhatásra tett utalás is.

Kölcsönzők | Lenders

677422567 Collection, Budapest; acb Gallery, Budapest; Balázs – Dénes Gyűjtemény; Blitz Contemporary; Csapó Janka; Everybody Needs Art, Budapest; Georg Kargl Fine Arts, Vienna; Glassyard Gallery, Budapest; Grimm Gallery, Amsterdam; Horváth – Simonyi Gyűjtemény; Huber Kinga, Polgár Tamás; Il Bacio di Stile Art Collection; Keresztes Zsófia; Kisterem Galéria, Budapest; Kortárs Művészeti Intézet – Dunaújváros (ICA-D); Longtermhandstand, Budapest; Ozora Fesztivál; Reszegi Judit Gyűjteménye; Savaria Múzeum – Szombathelyi Képtár, Szombathely; Somlói – Spengler Gyűjtemény, Budapest; Szépművészeti Múzeum – Magyar Nemzeti Galéria, Budapest; Szijártó Zsolt, Zoltai Bea, Zsikla Mónika, magángyűjtemények | private collections

The exhibition ***Reversed Objects*** raises a number of questions ranging from the status of objects as either mere things or artworks to the functioning of art institutions, while touching on various themes and disciplines. Some of these questions may sound rather banal. American art philosopher Arthur C. Danto analyses the following problem: if one enters a room full of objects, can one tell at a glance which are works of art and which are mere real things? Danto argues that even if we do not necessarily have a precise definition of what art is, we are able to tell artworks from everyday objects.

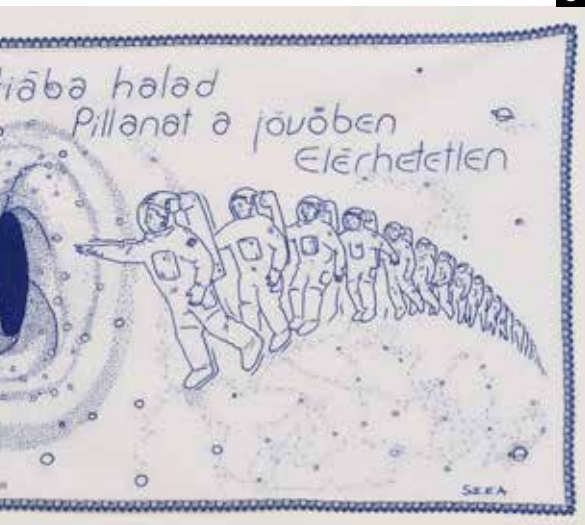
The exhibition ***Reversed Objects*** explores the reasons for the presence, and the various meanings, of traditional craft techniques, which have become increasingly prevalent in contemporary art over the last 10–15 years. This change in the concept of art seems to have been brought about not only by the transformation of artistic practices, but also by a rethinking of the principles of the institutional system. Artists are constantly discovering and appropriating new techniques and processes for themselves, incorporating the contextual content of these into the meaning of their work. Of course, for a very long time now, not only works created using the techniques of painting and sculpture are considered fine art, nor is a degree in art a criterion for someone to be considered an artist. Even so, certain techniques, processes and methods are still regarded as marginal within the visual arts, even though the creation of an artwork has long ceased to be associated with the artist's manual labour.

The somewhat mythical and romanticised idea of authenticity, despite the emergence of craft techniques, is not motivated by a desire to revert the artist's own situation or the perception of the artist to a bygone era. When visual artists turn to these techniques and methods, they are not always seeking to completely eradicate the prevailing canon of the day, but rather to reinterpret existing concepts and practices and examine their present-day usefulness. The artist, by virtue of their position, is capable of – even indirectly – rejecting existing frameworks and boundaries, practicing an act of “epistemic disobedience” (Walter Dignolo).

The institutional system and the artistic canon, for its part, reacts to the specificities of contemporary artistic production, to the ever-new and ever-changing means of expression, while also constantly rethinking its own scientific and epistemological boundaries. The latter can currently and most obviously be detected in the separation of collections of art, ethnography and, to some extent, applied arts. However, this Eurocentric approach to the current concept of art and its institutional structure is increasingly difficult to reconcile with the long-standing globalism of the art world. It is precisely these ideas and the critical overriding of them that are at the heart of the endeavours of decolonisation, theoretically represented in the exhibition in the interpretative field of a local context. The exhibition's arrangement reflects this institutional separation by reversing the aesthetics and logic of the display familiar from contemporary art exhibitions.

The title of the exhibition invokes the title of Zoltán Fejős's book of essays, *Tárgyfordítások* [*Object Reversals*, 2003], by reversing it, which is not only a tribute to Fejős's academic work, but also a reference to the interplay between different perspectives and the different approaches of disciplines.

3

Fotók | Photos

1 Anna PERACH: Pretty Lady [Csinos hölgy] (Kim), 2020
Courtesy of the artist, Judit Reszegi Collection,
and Everybody Needs Art, Budapest

2 Jakup FERRI: Cím nélkül | Untitled, 2015
Fotó | Photo: ROSTA József | Ludwig Múzeum - Kortárs Művészeti Múzeum

3 SZABÓ Eszter Ágnes: Idődilatáció | Time Dilation, 2020
Fotó | Photo: ROSTA József | Ludwig Múzeum - Kortárs Művészeti Múzeum

4 BRÜCKNER János: A határidők istene | God of Deadlines, 2018
Courtesy of the artist and Longtermhandstand, Budapest

Kiállító művészek | Exhibiting Artists

ALBERT Ádám

BAKOS Gábor

Julie BÉNA

BP. SZABÓ György

BRÜCKNER János

BUCZKÓ Bence

BUKTA Imre

Tony CRAGG

CSÜTOROS Sándor

Anna DAUČÍKOVÁ

EL-HASSAN Róza

EMBER Sári

FEKETE Balázs

Jakup FERRI

GÁDOR Magda

GRÓF Ferenc

GRUPPO TÖKMAG

GYENES Zsófia

HARIS László

HARSÁNY Patrícia

HAVADTÓY Sámuel

JAKAB Tibor Perkins

JOVÁNOVICS György

KANEUJI Teppei

KEMÉNY György

KESERÜ Ilona

KINDER ALBUM

Krištof KINTERA

KIRÁLY Tamás

KOMÁR Sabrina

KOKESCH Ádám

Denisa LEHOCKÁ

LŐRINCZ Réka

Kim MACCONNEL
Goshka MACUGA
Petra MAITZ
Matthias MEGYER
Rosalind NASHASHIBI
Anna PERACH
Grayson PERRY
Pablo PICASSO
POLGÁR Rózsa
Laure PROUVOST
PUKLUS Péter
RÁCZ Rebeka
RANDOMROUTINES

(KASZÁS Tamás és KRISTÓF Krisztián)

Erin M. RILEY
ROSKÓ Gábor
Selma SELMAN
Katarina ŠEVIĆ
Nedko SOLAKOV
Daniel SPOERRI
SUGÁR János
SZABÓ Eszter Ágnes
SZALAY Péter
SZILVITZKY Margit
TARR Hajnalka
THIESZ Angéla

és a Retextil Alapítvány Műhelye

TÓTH Márton Emil
Rosemarie TROCKEL
ULBERT Ádám
VÁRNAI Gyula
Marion VERBOOM
VESZELY Beáta
Erwin WURM

1

Fordított tárgyak

2024. szeptember 6. – november 24.

LUDWIG – KORTÁRS
MÚZEUM MŰVÉSZETI
MÚZEUM

Reversed Objects

6 September – 24 November 2024

2

LUDWIG — MUSEUM OF
MÚZEUM CONTEMPORARY
ART

Müpa Budapest

H-1095 Budapest, Komor Marcell u. 1.

Tel: (+36 1) 555 3444

info@ludwigmuseum.hu | ludwigmuseum.hu | facebook.com/ludwigmuseum | ludwigmuseum.blog.hu

A kiállítás nyitva | The exhibition is open: kedd–vasárnap: 10:00–20:00 | Tuesday–Sunday: 10 a.m. – 8 p.m.

A múzeum hétfőn zárva. | The museum is closed on Mondays.

Kurátor | Curator TIMÁR Katalin

Szöveg | Text TIMÁR Katalin

Szöveggondozás | Proofreading IVACS Ágnes

Fordítás | Translation IVACS Ágnes, SIPOS Dániel

Grafika és kiállítástervezés | Exhibition and Graphic Design PUKLUS Péter

Nyomda | Printing Keskeny Nyomda

Felelős kiadó | Publisher Responsible dr. FABÉNYI Julia, a Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum igazgatója | Director of Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art

Kiadja | Published by Ludwig Múzeum – Kortárs Művészeti Múzeum, 2024 | Ludwig Museum – Museum of Contemporary Art, 2024

Készült 3.000 példányban, 2024-ben | 3.000 printed copies, 2024

2024 © szerzők, művészek | authors, artists

Fotók | Photos © ROSTA József, TALABÉR Géza